

MATKARATSASTUSTA BAHRAINISSA

Kari Kärkkäinen, joka kilpailee matkaratsastuksessa kansainvälisellä tasolla, sai fantastisen mahdollisuuden päästä hoitelemaan ajanottoa ja tulospalvelua HRH The Crown Prince Endurance Championship 2013 -kilpailuihin Bahrainiin. Tämän tyypisiä kokemuksia saa ehkä kerran elämässä, joten tarjous oli sellainen, josta ei voinut kieltäytyä. Matkan alkuvalmistelut viisumeineen ja muine muodollisuuksineen hoituivat su-lavasti ja pikavauhdilla sikäläisten toimesta. Lentokenttä toiminta muuttui asteen ver-ran mielenkiintoisemmaksi, kun siirryttiin EU:n ulkopuolelle. Kari sai lennon ajan eväs-tystä tulevasta. Dohassa jättimäinen kone laskeutui ja entuudestaankin väljä lentoko-ne tyhjeni lähes täysin. Kesäkaudeksi arabit tuovat usein hevosiain ja muuta kalustoaan Eurooppaan koko kesäksi. Tuntuu järkevältä vaihtoehdolta, sillä hevosen matkustetta-vaksi matka tuntui aika pitkältä.

Vieraalla maalla

Määränpäässä kuumuus oli tyrmäävä. Luvatu-n mukaisesti saapujia vastassa oli kuljet-taja. Heidät vietiin loistohotelliin, jossa kul-lakin oli pieni huoneisto omaan käyttöön varattuna. Kovin sai Suomi-poika olla sil-mästä pyöreänä suuressa maailmassa. Yhtiö oli maksanut toimihenkilöille kolme ateriaa päivässä, huoneistot ja vuora-auton. Kama-lasti ei tullut ikävä kotimaan kisoja, joissa ei toimihenkilönä oikein meinaa raaskia edes polttoainekuluja laskuttaa. Bahrain oli matkaratsastuksen näkökulmasta katsottuna kuin mielikuvitusmaa. Jos jokin asia oli tärkeää, niin hevoset – arabialaiset sellaiset – ja matkaratsastus.

Bahrainilainen vieraanvaraisuus oli sen sort-tista, että mistään ei voinut kieltäytyä. Toiminta- ja käyttäytymistavat olivat euroop-palaisesta näkökulmasta vähän vieraat, mut-ta miehelle sopeutuminen arabimaiden ar-keen onnistuu varmasti vähän helpommin kuin naisilta. Naisia ei kilpailupaikalla mon-taa näkynyt, sillä laji on puhtaasti miesten hallitsema. Osallistujalistalta löytyi kuiten-kin muutama nainen, mutta he olivat Euroo-

Jopa joidenkin kimojen valkeat jalat oli värjätty punaruskeiksi.

pasta. Kisaa edeltävän päivän yksi mieleen-painuvimmista tapahtumista oli se, kun pal-velijan tyyliisesti käyttäytyvä mies toi Karil-le kupposellisen kuumaa juomaa. Kari yrirti kohteliaasti kieltäytyä, koska työ oli kesken ja päivä muutenkin liian kuuma lämpimille juomille. Kävi kuitenkin ilmi, että tarjotusta juomasta ei voinut kieltäytyä. Ensimmäinen hörppä sai kuitenkin jo silmät pyörähtämään päässä. Hymyillen ja nyökytellen Kari kiitteli juomastaan. Vähän myöhemmin Kari sai kys-tyttyä kumppaniltaan, mitä ihmettä hänelle juotettiin. Kyseessä oli lämmin kamelin-maito.

Yön kuumuudessa

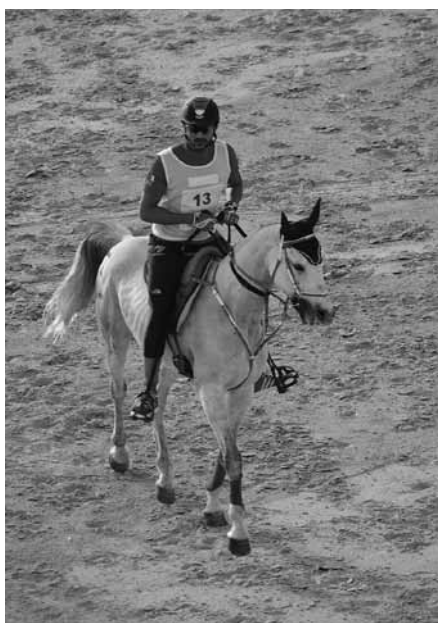
Itse kilpailu järjestettiin yöaikaan. Tuolloin lämmintä oli "vain" 30 astetta. Lähtö tapah-tui kello 17:00 ja lähtölippua saapui heilaut-tamaan Bahrainin kuningas. Lähes 100 rat-sukkoa, kaikki hevoset olivat arabeja, sän-täsi matkaan niin, että hiekkäerämaa vain pöllysi. Tyylikkäänä yksityiskohtana kunin-kaan poika jättäytyi joukon viimeiseksi ja kävi tervehtimässä vielä isäänsä lähtöviival-

la, ennen kuin karautti viimeisenä matkaan. Tuntia myöhemmin pimeys putosi taivaalta, kuin olisi musta kangas heitetty kaiken ylle.

Prinssi HH SH Nasser Bin Hamad Al Khalifa ratsastaa aina kilpailuissa numerolla 13. Niin myös tällä kertaa. Hän ei ole mikään ihan tur-ha sunnuntairatsastaja, sillä ennen yön kil-pailua hän oli ehtinyt jo aamulla käydä ve-tämässä M16-tason triathlon-kilpailun läpi. Sen suorituksen jälkeen hän oli lentänyt heli-kopterillaan matkaratsastusstadionille ja alkoi valmistautua seuraavaan koitokseen. Paikalliset päivälehdet olivat jo usean päi-vän ajan nostattaneet kilpailutunnelmaa ja prinssiltä varmasti odotettiin voittoa. Kilpai-lua olivat seuraamassa useampi TV-yhtiö ja massiivinen määrä muuta mediaa.

Numeromerkinnöistä päätellen muutama muukin sheikki oli todennut, että arpaonni oli ollut huono ja numeroita oli vaihdettu si-ten, että hevoseen oli piirustettu useampi nu-mero. Taikauksesta kertoi myös se, että mo-nella valkosukkaisella hevosella oli jalat hen-nattu punaruskeiksi. Kilpailuissa oltiin muka-na voittamisen vuoksi. Jokainen osallistuja oli vakavalla mielellä mukana ja se latautunei-suus huokui kaikessa mitä tehtiin. Leikkimie-llellä tai huvin vuoksi ei kukaan ollut mukana. Mitään varmistelua ei myöskään ollut havait-tavissa. Matkaan lähdettiin täysillä ja sitä ra-ttaa jatkettiin joko kunniaan tai häpeään.

Tauolle tullessaan ratsukot sujahtivat vielä täyttä laukkaa pienistä tuloporteista läpi. Sa-tula heitettiin, mihin heitettiin ja 10 groomia kulki hevosen vierellä kaataen saavikaupal-la hevosen päälle vettä. Ilmeisesti ratsastajan asemasta riippuen ratsastaja joko osallistui huoltotoimenpiteisiin tai ei. Muutaman mi-nuutin palautumisen jälkeen hevonen kuin hevonen vietiin tarkastukseen. Tarkastukses-sa juoksutusratoja oli toistakymmentä vie-rekkäin. Koko matkaratsastusstadion oli py-syvästi rakennettu vain ja ainoastaan matkaratsastuskilpailujen järjestämistä varten. Myös reitit olivat kiinteät ja pääosin valkoisilla aidoilla rajatut. Eksymismahdollisuus oli siis kohtalaisen pieni, ellei hypännyt aidan yli

Prinssi HH SH Nasser Bin Hamad Al Khalifa

ja karauttanut aavikolle. Kilpailukeskuksen nurmikko ja kasvit olivat kaikki Euroopasta tuotettuja ja niiden kastelu vaati melkoista määrää dollareita joka ikinen päivä.

Jatkolenkeille lähdetessä Karia huvitti se, että lähes jokainen yritti vähän varastaa. Englantilainen lähettäjä oli hätää kärsimässä ja jakeli aikarangaistuksia rankalla kädellä. Kilpailu tuntui olevan niin totista, että pienikin etu koitettiin käyttää hyväksi. Vaikka sitten vähän vilpillisin keinoin. Liikkeelle lähdettiin myös aina täyttä laukkaa ja hevoset olivat varsin korskeina vielä puolen matkan jälkeenkin.

Meillä Suomessa hevoset ovat usein ylipainoisia. Etelä-Euroopassa matkaratsut ovat viime vuosina olleet ehkä vähän liiankin kuivassa kunnossa ja jopa anorektisen näköisiä. Bahrainissa hevoset olivat virtaviivaisia, mutta kuitenkin hyvässä lihaskunnossa. Silmämääräisesti vaikutti siltä, että niin hienoja hevosia, joita kilpailuareena oli täynnä, ei Suomessa ole ollenkaan. Mielessään saattoi vain arvailla, mitä olisi pitänyt maksaa, et-

tä niistä yhdenkin saisi tänne tuotua. Sellaista rahaa ei myöskään kovin monella suomalaisella harrastajalla taida takataskussa olla.

Vain voitolla on merkitystä

Yö eteni siten, että ratsukot laukkasivat tuloportista sisälle, pitivät määrättyt tauot ja laukkasivat menoportista ulos. Ratsukoiden määrä toki väheni kilpailun edetessä, mutta nopeus ei hiipunut missään vaiheessa. 120 km matka taitettiin aikaan 4:51:36, jolloin keskinopeudeksi muodostui 24,69 km/h.

Yön ehkä pimeimpinä hetkinä alkoi jostain kaukaa kuulua mieletön jymy ja mekastus. Se oli merkki siitä, että voittaja oli lähestymässä maalia. Ratsukon perässä ja ympärillä ajoivat lähes kaikki huoltoautot torviaan soitellen. Ihmiset huusivat kannustushuutoa ja möykkäsivät kaikin mahdollisin keinoin. Kari kertoi, että koko alueen valtasi jonkin asteinen hurmos.

Kun voittaja ja muutama sijoittunut oli saatu maaliin ja tarkastuksesta läpi, niin palokintojenjako oli varsin nopeasti. Voittaja sai 30.000\$ ja jotain muuta ”pienää”, kuten auton. Valtavat pokaalit tietenkin myös kolmelle parhaalle. Tilaisuudesta puuttui vaan se, että juhlivat arabit (miehet) olisivat ottaneet aseet ja paukutelleet kunnialaukauksia. Joku kävi kyselemässä Karilta, mitä hän vielä tekee ajanottokopissaan. Kun Kari vastasi, että odottaa loput ratsukot maaliin, niin vastaukseksi hän sai hämmästyntä kommentointia. Kysyjä ei oikein ymmärtänyt, mitä odotamista heissä enää on, kun voittaja oli jo

selvillä. Kari kuitenkin suomalaisen jäyhään tyyliin odotti viimeisenkin ratsukon maaliin, varmisti ajan kirjautuneen järjestelmään ja seuraili viimeisen tarkastuksen antaen kannustusta hyväksytyt tuloksen ansiosta.

Kaikki loppuu aikanaan

Kun kilpailut oli saatu loppuun, keräili Styrian tiimi vielä arvokkaat ajanottolaitteen sa pois. Sitten he kiirehtivät hotellille ja nukkumaan. Muutaman tunnin levon jälkeen oli hyvä siityä brunssille ja silmällä päivän lehdet. Ne olivat täynnä edellisen yön mestaruuskilpailua. Maan ykköslehden kannessa komeili prinssi ja hänen urotekooaan suitsutettiin. Vaikka voittoa ei tullut, niin kyseessä oli kuitenkin melkoinen super-mies.

Kilpailun järjestäjät halusivat vielä pistää ensikertalaiset nähtävyyksierrokselle. Karikin kiltisti joukon jatkona kävi katsomassa paikalliset merkittävät rakennukset ja kuunteli tarinoita historiasta. Hyvin vähän kisaturisti sai kosketusta tavalliseen elämään, mutta se jäi mieleen, että uimarannalla sulassa so-vussa olivat kokopukuun sonnustautuneet naiset veden äärellä kuin myös rantaviivalla oleilevat uljaat arabialaishevoset.

Illalla alkoi paluumatka ja se menikin hyvin pitkälle tiivistä viikonloppua ynnäillen ja nukkuen. Ihmeellinen on maailma ja tämä retki ei varmasti unohdu koskaan. Kerrottavaa ja muisteltavaa riittää moniin illanistujaisiin ja hevostapahtumiin.

Teksti ja kuvat: Heidi Laurinen

Yölliset matkajat lähdössä seuraavalle etapille.